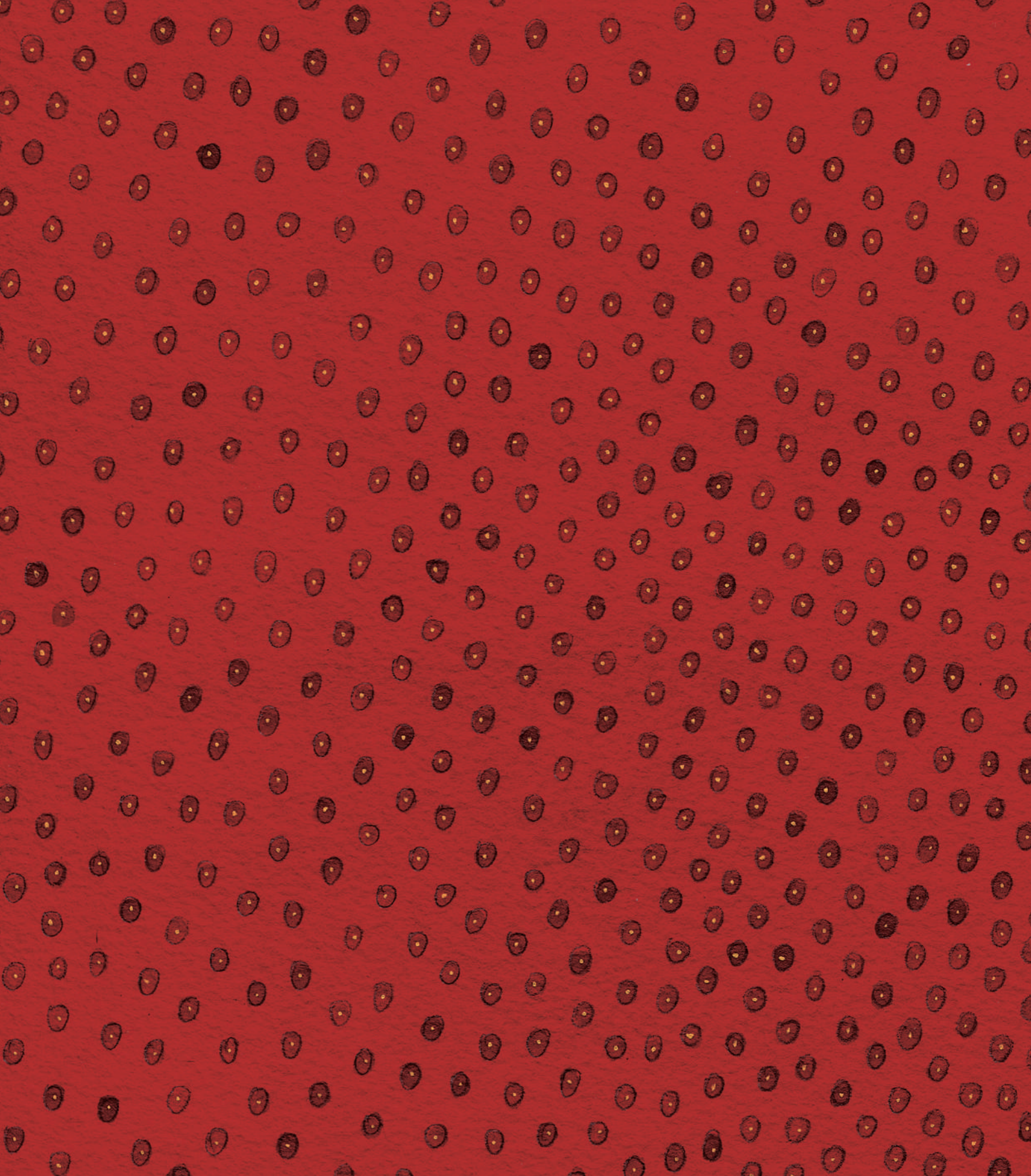

Kęstutis Kasparavičius

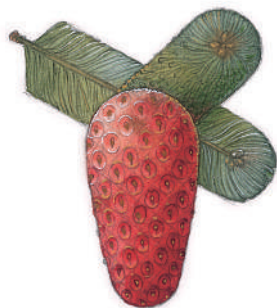
BRAŠKIŲ DIENA

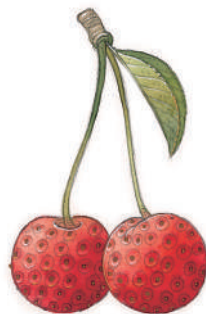
Paslaptingos istorijos

BRAŠKIŲ DIENA

Paslaptingos istorijos

Kęstutis Kasparavičius

BRAŠKIŲ DIENA

Paslaptingos istorijos

Iliustracijos autoriaus

Vilnius
2024

TURINYS

PRATARMĖ	6
DAILININKAS	8
DEŠINYSIS EŽIUKAS	12
ŽUVIS	16
KIŠKIŲ MOKYKLA	20
PLAUKAI	27
NAUJAS NAMAS	30
RŪKAS	34
BRAŠKIŲ DIENA	37
IŠDYKĖS DUBENĖLIS	42

DAINININKAS ——— 46

GEBENĖ ——— 52

KIETAS ĮVYKIS ——— 56

VĖJAS ——— 60

MIAULANDIJA ——— 65

DANTYS ——— 70

MĖNULIO LOKIAI ——— 74

MILŽINAS ——— 78

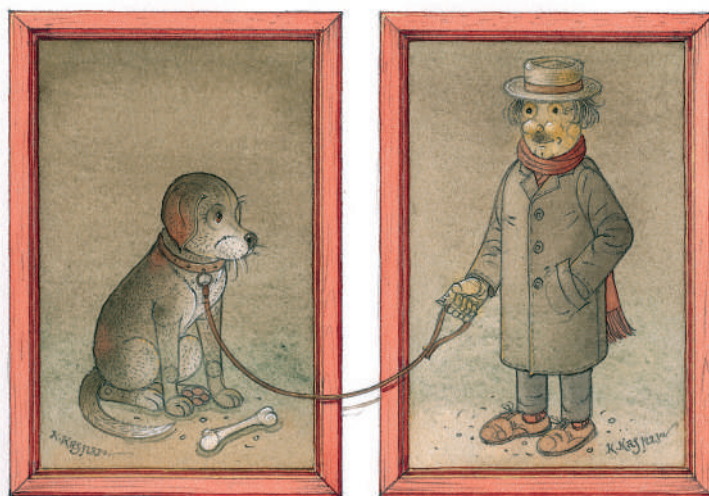
PASLAPTINGOS DURYS ——— 83

BARSUKAS ——— 88

LAGAMINAS ——— 92

PRATARMĖ

Ši knyga apie nutikimus, nei kada nors vykusius, nei dabar vykstančius ir greičiausiai niekada neįvyksiančius. Nepaisant to, tikrai verta buvo viską aprašyti, nes kitaip apie juos niekas nieko taip ir nesužinotų. Ir dingtų tie nutikimai visiems laikams amžių tėkmėje, niekur dorai nė nepasirodę – lyg šešėliai apsiniakusių dieną.

Kartais prabundu ryte savo lovoje ir pagalvoju: „Kuo šis rytas skiriasi nuo vakarykščio? Ar tikrai naktį nieko svarbaus neįvyko? Kuo sapnai skiriasi nuo knygų, kuriose viskas dažniausiai būna pramanyta? Ar sapnai gali būti netikri? Kodėl sapnuodami mes kartais smagiai kikename, o kartais gailiai dejuojame? Kodėl sapne taip smagu skristi tarsi paukščiui ir taip baisu, kai tave kažkas grėsmingai vejasi? Ar visa tai vyksta iš tikrųjų? Kodėl naktį mus aplankę sapnai pabėga taip greitai, kad net nespėjame su jais atsisveikinti ir susitarti dėl kito pasimatymo?“

Vejamas tokių minčių skubiai įsispiriu į savo klastingąsias šlepetes, kurios šią naktį, dėkui Dievui, viena su kita nesusikeitė vietomis.

Dar pagalvoju: „Kodėl šiandien išlipau iš lovos dešine koja, o vakar – kaire? Kodėl abiem atvejais tai buvo kaip tik ne ta koja?“

Tada nulipu laiptais žemyn ir su džiaugsmu pastebiu, kad viskas savo vietose.

Vidury kambario mėtosi batas – lygiai taip, kaip buvo paliktas vakare man einant miegoti.

Ant sienų kabančiuose įrėmintuose piešiniuose reikšmingai susižvalgo ten pavaizduoti žmonės ir žvėrys ir ilgam sustingsta, tarsi lauktų kitos nakties.

Švarkas ramiai kabo ant kėdės, visiškai taip pat, kaip jį paliko kažkoks sapnų vaiduoklis, naktį bastėsis po namus ir sumanęs jį užsimesti ant savo permatomų pečių, kad nesušaltų.

Vakaryktė muzika tyliai tūno sulindusi į muzikinio centro garsialbius ir laukia, kol ją iš ten išleisiu tarsi kanarėlę iš narvelio.

Ant kėdės guli atversta knyga, kažkuo panaši į atkąstą ir nebaigtą valgyti obuolį.

Mano darbo stalas žvaliai įsirėmęs visom keturiom kojom, nors dar vakar skundėsi stipriais nugaros skausmais.

Aš sėdu prie jo, paglostau nudilusią nugarą ir pagalvoju apie šios akimirkos svarbą. Kaip tik šiandien įvykiai, nutikę praeityje, susitinka su įvykiais, kurie dar tik bus ateityje. Reikia tikėtis, kad susitikimas bus draugiškas ir nesibaigs muštynėmis.

O aš bandau prisiminti savo sapnus ir skubu juos užrašyti, kol jie, susilieję su rytmečio aušra, visai neišnyko tarsi sodą gaubęs rūkas.

Jūsų Kęstutis Kasparavičius

DAILININKAS

Kartą gyveno dailininkas Meškiukas.

Savo dirbtuvę jis buvo įsirengęs namelyje prie upelio. Dirbtuvėje stovėjo didžiulis molbertas, ant sienų kabėjo daugybė paveikslų, į sieną rėmėsi dar nebaigtos ar visai tuščios drobės. Visur mėtėsi dažų

tūbelės, skiediklio, kedrų aliejaus ir lako buteliukai, teptukai, dažais išteplioti skudurai, saldainiai ir kitokie dailininkui labai reikalingi daiktai.

Labiausiai Meškiukas mėgo tapyti medaus stiklainius. Jis pasistatydavo pilną medaus stiklainį ant kėdės, gerai išžiūrėdavo į jį ir pradėdavo piešti.

Buvo labai svarbu išgauti tinkamą medaus spalvą. Medus kartais būna labai šviesus, vos gelsvas – tai liepų medus. Dažnai jis ryškiai

geltonas – tai lauko gėlių medus – ir net tamsaus aukso spalvos – toks būna viržių medus. Kai pro langą pašviečia saulė, medus ima spindėti saulės spalva.

Medų renka bitės, bet jos labai skaudžiai gelia ir apie medaus grožį vargu ar ką išmano.

Tapydamas Meškiukas dažnai labai užsigeisdavo palaižyti medaus, kad jaustųsi laimingesnis.

Jis buvo skaitęs vieną knygą apie dailininkus – kažkokius impresionistus. Jie buvo labai talentingi, bet kai kurie iš jų ir labai nelaimingi. Turbūt dėl to, kad nelaižė medaus. Meškiukui iš tiesų taip atrodė. Todėl ilgai nemąstęs išlaižydavo trečdalį stiklainio ir tik tada tęsdavo darbą. Juk gerai įsižiūrėjus nepilnas stiklainis atrodo dar gražiau negu pilnas.

Po kiek laiko medaus stiklainyje dar sumažėdavo. Bet tai neturėdavo jokios įtakos paveikslui, kurį tapydavo tikro meistro ranka. Tiesą sakant, kartais medaus ir visai nelikdavo. Todėl dailininko galerijoje netrūko paveikslų ir su visai tuščiais stiklainiais. Meškiukas dėl to nė kiek nesigraužė: juk svarbiausia, kad kūryba teiktų džiaugsmo.

P. S. Meškiuko patarimas pradedantiems dailininkams:

Pabandykite nupiešti iš natūros obuolį arba šokoladą aprašytuojų būdu.

Tiems, kurie pamėgo Kęstučio Kasparavičiaus rašytų ir iliustruotų trumpų istorijų rinkinius, bus smagu pasinerti į „Braškių dienos“ puslapius. Susipažinsite su dailininku Meškiuku, dainininku Paršiuku, braškių smaližiumi Krokodiliuku, keliautoju Barsuku. Sužinosite, kaip vyksta pamokos kiškių mokykloje, kaip pramogauja dantys šeimnininko burnoje, kas naujo Miaulandijoje ir kokie nuotyčiai užklumpa, kai atidarai paslaptingas duris.

*Kęstučio Kasparavičiaus parašytos
ir iliustruotos knygos:*

*„Apie daiktus. Trumpos istorijos“
„Apie gyvūnus. Trumpos istorijos“
„Apie šį bei tą. Trumpos istorijos“
„Sodininkas Florencijus“
„Braškių diena“
„Dingęs paveikslas“
„Kiškis Morkus Didysis“
„Mažoji žiema“*

*„Meškelionė“
„Sapnų Katytė“
„Baltasis Dramblys“
„Povandeninė istorija“
„Drebantis riteris“
„Tinginių šalis“
„Kaimynė už kampo“
„Šuniškos dienos“
„Dryžuota istorija“
„Kalėdos! Kalėdos!“
„Žvaigždžių paukštis“*

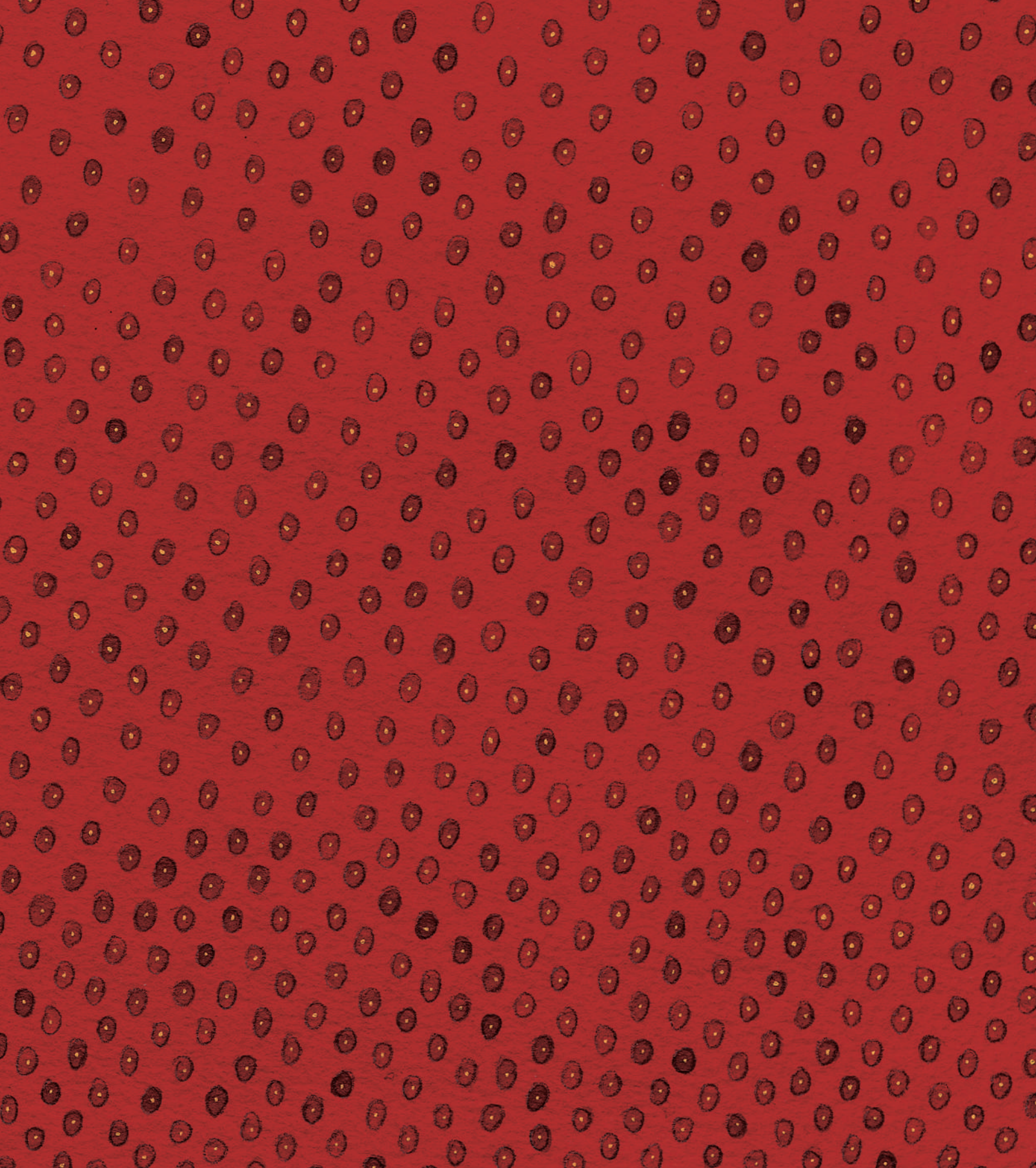

Redaktorė Danutė Ulčinskaitė
Maketavo Lina Eitmantytė-Valužienė

Tiražas 1000 egz.

Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Kartais prabundu ryte savo lovoje ir pagalvoju:

*„Kuo sapnai skiriasi nuo knygų, kuriose viskas dažniausiai būna pramanyta?
Ar sapnai gali būti netikri?*

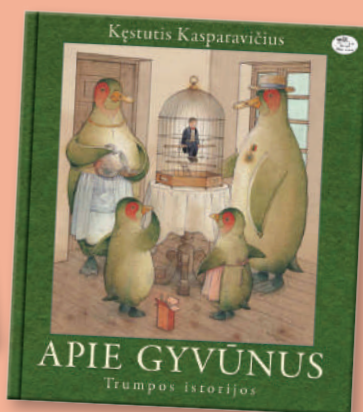
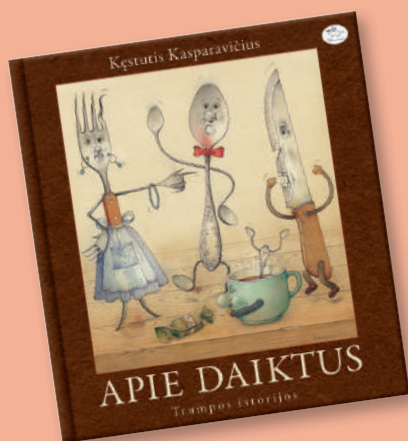
*Kodėl sapnuodami mes kartais smagiai kikename, o kartais gailiai dejuojame?
Ar visa tai vyksta iš tikrųjų?*

*Kodėl naktį mus aplankę sapnai pabėga taip greitai, kad net nespėjame
su jais atsisveikinti ir susitarti dėl kito pasimatymo?“*

Šių minčių paskatintas dailininkas ir rašytojas Kęstutis Kasparavičius savo sapnus ne tik aprašė, bet ir nupiešė. Atsiverskite jo trumpas ir paslaptingas istorijas ir mėgaukitės netikėtumais, fantazija bei linksmomis pokštais, kurie nutinka ne tik braškių dieną!

Kitos Kęstučio Kasparavičiaus trumpų istorijų rinktinės:

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-995-568-321-6

9 789955 683216